

[Aagaard]

Som det fremgår af forslagets bemærkninger, har Vejnævnets aktivitet været meget begrænset, nemlig primært på et årligt møde at drøfte hovedlandevejsforslaget. Vi har også noteret os, at der i den tid, Vejnævnet har eksisteret i, har været ganske få sager, som man i nævnet har været uenig om. På den baggrund har vi ingen betænkeligheder ved at støtte forslaget om nævnets nedlæggelse og i stedet overlade de fremtidige afgørelser til ministeren, baseret på høringssvar fra de parter, der hidtil er blevet hørt.

Den anden del af forslaget, begrænsningen af klageadgangen, finder vi fornuftig, idet der her ses bort fra ekspropriationssager; vi kan støtte, at der fremover kun er tale om likviditetsspørgsmål. Det samme gælder justeringerne af ekspropriationsreglerne. Vi kan tilføje, at det aldrig er for sent at blive klogere.

Tommy Dinesen (SF):

Man kan konstatere, at der har været en lov med mange paragraffer, som tilsyneladende er overflødig. Jeg må sige, det er forbavsende, at Vejnævnet nu har siddet i 18 år, uden at der har været nogen særlig uenighed; det tyder i hvert fald på, at det lovforslag, regeringen har fremsat, er rigtigt.

Jeg synes også, det er udmærket, at der stadig væk er muligheder for, hvis der inden for el- og gasforsyningsområderne er uenighed med vejvæsenet, at tage det op på andre måder. Også 6-måneders-fristen for erstatninger synes vi er udmærket.

Vi støtter lovforslaget.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet kan støtte trafikministerens lovforslag. Vi synes, det er et godt forslag; det er med til at afbureaukratisere, og det kunne egentlig godt have været et forslag, der var kommet fra Fremskridtspartiet, så vi går helt ind for det. Vi mener, det er et totalt overflødigt organ, der har siddet der, og vi mener, at borgernes retssikkerhed bliver tilgodeset af de kommunale vejbestyrelser; så vi kan støtte forslaget.

Sonja Albrink (CD):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremføre CD's synspunkter.

Tanken med Vejnævnet har oprindeligt nok været ganske sund, men det må vist erkendes, at dette nævn aldrig er blevet benyttet på en måde, der kan retfærdiggøre dets opretholdelse. Med denne begrundelse kan CD i den administrative forenklingens navn støtte lovforslag nr. L 34.

En følge af ændringen vil også være, at de endelige beslutninger decentraliseres. Dette er i en række forhold – om end ikke i alle – en god ting. Særlig når det gælder lokale veje, forekommer det helt rimeligt, at den lokale myndighed har langt de bedste forudsætninger for at træffe de kloge afgørelser.

Marianne Jelved (RV):

Lovforslag nr. L 34 hænger sammen med det arbejde, KVR-regeringen satte i gang omkring afbureaukratisering, og derfor kan Det Radikale Venstre tilslutte sig forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg behøver ikke at forlænge debatten. Jeg tilslutter mig det, de øvrige ordførere har sagt, og deres begrundelser. Hvorfor skal man oprettholde noget, der ikke er nødvendigt? Vi tilslutter os lovforslaget.

Trafikministeren (Ikast):

Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for denne meget positive modtagelse af det første lovforslag, jeg har fremsat her i Tinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

[Formanden]

Af trafikministeren (Ikast).
(Fremsat 16/1 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Sonja Mikkelsen (S):**

Dette lovforslag skulle også være en forenkling, nemlig en forenkling af ekspropriationsbestemmelserne vedrørende fast ejendom i forbindelse med anlæg, uden at det i øvrigt af den grund giver anledning til hverken personale-mæssige eller andre økonomiske konsekvenser.

Det indholdsmæssige er, at man tager den tvungne jordfordeling ud af ekspropriationsbestemmelserne i § 15, og at man ændrer på den forrentning, som gives ved erstatning, fra det tidspunkt, hvor den er bestemt, og indtil den bliver udbetalt. Endelig indføjer man en frist for sagsanlæg med hensyn til ekspropriationens lovlighed og erstatningens størrelse, og denne frist fastsættes til 6 måneder. Hidtil har der ikke været nogen frist.

Jeg vil sige, at det er vanskeligt umiddelbart ud af bemærkningerne til lovforslaget at få en fornemmelse af, om det her går i den rigtige retning eller der er tale om ændringer, som indholdsmæssigt ikke er forenelige med vort ærinde i denne sammenhæng, nemlig at forhindre forringelser for den enkelte, der udsættes for ekspropriation. Det vil vi bestræbe os for at undersøge i udvalget, og derefter vil vi tage stilling til, hvordan Socialdemokratiets indstilling til dette lovforslag vil være i sidste ende.

Aagaard (KF):

Da vor ordfører, fru Agnete Laustsen, er optaget af møde andetsteds, skal jeg på hendes vegne fremsætte følgende:

Når ordet forenkling indgår i et lovforslag, ser vi fra konservativ side altid på det med sympati. Det gælder også dette lovforslag, som tager sigte på at modernisere den ca. 25 år gamle ekspropriationslov, som grundlæggende er ganske fornuftig, men hvor erfaringerne gennem årene har vist, at visse bestemmelser enten kan undværes eller eventuelt kan udformes på en mere hensigtsmæssig måde.

Jeg havde i den forbindelse unægtelig også forhåbninger om, at der ved en afbureaukratisering havde kunnet opnås besparelser, men ud

over at spare porto ved at sende et almindeligt brev i stedet for et anbefalet ved indvarsling af ekspropriationsforretning synes dette ikke at være tilfældet. Jeg regner derfor med, at det dobbeltarbejde, som nu spares, udnyttes til større effektivitet på andre områder, således at der ikke pludselig opstår behov for øgede ressourcer, hvis nye opgaver skal løses.

Om de enkelte bestemmelser, som afløser eller simplificerer de nugældende, skal jeg ikke udtale mig; de er af meget teknisk karakter. Jeg skal konkret anbefale det forslag, som går ud på at fastsætte en frist – den foreslås til 6 måneder – for anlæggelse af sag ved domstolene vedrørende ekspropriation og den erstatning, som skal betales. Tilsvarende fristregler gælder for andre, lignende områder og fungerer helt tilfredsstillende. Det må virke stødende, at sager kan rejses i det uendelige og udsætte parter, der indretter sig efter de etablerede forhold, for belastende bevisførelse og for at skulle procedere om ting, som kan ligge år tilbage.

Vi anbefaler som sagt lovforslaget og medvirker gerne til en hurtig behandling.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg må sige, at vi ikke kan hidse os meget op over, om det bliver et anbefalet brev eller ej, der bliver sendt ud til folk i fremtiden.

Man kan sige, at det går ud over postvæsenet, så dér bliver måske nogle besparelser, men ellers skulle der ikke være nogen konsekvenser, hvad det angår.

Med hensyn til, om Jordfordelingsudvalget i fremtiden skal være med, synes jeg, det er godt, at det bliver frivilligt. Det er jo sådan, at de, der går ud og skal eksproprierer, godt ved, hvem man skal have med. Jeg har været med ude at eksproprierer, da jeg sad i et amtsråd, og da havde vi f.eks. nogle med fra jordbrugerorganisationerne. De var altid gode til at tale med landmændene, således at man nåede frem til en nogenlunde fast pris, og således at ingen syntes, at de blev snydt. Det er jo det, det drejer sig om.

Der er et enkelt spørgsmål, vi under udvalgsbehandlingen gerne vil have belyst, og det er, hvorfor der er pålagt tinglysningsafgift, når det er amter og kommuner, der eksproprierer, og ikke, når det er staten, der eksproprierer. Men ellers er vi velvilligt indstillet over for lovforslaget.

[Ernst B. Schmidt]

Ernst B. Schmidt (FP):

Jeg kan næsten indlede på samme måde, som min kollega indledte vedrørende det tidligere behandlede lovforslag, nemlig med at sige, at forslaget faktisk godt kunne være kommet fra Fremskridtspartiet. Vi kan kun sige, at vi rigtig gerne vil tilslutte os.

Jeg husker hele tilblivelseshistorien; jeg havde faktisk også ordførerskabet da. Det glæder mig at høre, at SF synes, det er godt med frivillighed; det havde vi et ændringsforslag om dengang, og det ser ud til, at der er positivitet nu. Vi skal i hvert fald gerne medvirke.

Sonja Albrink (CD):

Da mit partis ordfører heller ikke kan være til stede ved forhandlingen om dette lovforslag, skal jeg fremføre CD's synspunkter.

Lovgivningen om ekspropriation er ifølge sagens natur meget teknisk og vanskelig. Det gælder også det her foreliggende lovforslag om ændring af fremgangsmåden ved ekspropriation. Jeg skal på CD's vegne udtale, at vi kan støtte principperne i lovforslaget. Vi tilsiger en rimelig hurtig udvalgsbehandling, under hvilken vi vil stille nogle spørgsmål.

Marianne Jelved (RV):

Dette lovforslag drejer sig også om forenkling af en hel række arbejdsgange, og Det Radikale Venstre kan tilslutte sig forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er åbenbart en af de hurtige dage i dag. Kristeligt Folkeparti kan også tilslutte sig lovforslaget. Vi vil dog gerne i udvalget se nærmere på spørgsmålet frister og høre, om der er nogle parter, der kan komme i klemme i den forbindelse. Men vi tilsiger en positiv udvalgsbehandling.

Trafikministeren (Ikast):

Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for tilslutningen og love, at vi fra ministeriets side vil give alle de oplysninger om en så teknisk svær lov, som denne er, til den nærmere behandling i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om den sociale styrelseslov og lov om social pension m.v. (Omlægninger af regler om tilkendelse af førtidspension, refusionssatser og ankestrukturen m.v.).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 16/1 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jan Petersen (S):

Dette lovforslag indeholder en række ændringer i de sociale rettigheder, som vi møjsommeligt har bygget op for vore medborgere. Det er også en førstebehandling af et forslag, der tidligere har været fremsat, og jeg skal på Socialdemokratiets vegne starte med at fremhæve, at vi ser gode signaler i den fremsættelsestale, socialministeren har ledsaget lovforslaget med. Vi synes, det markerer en forhandlingsvilje.

Jeg skal gøre opmærksom på, at socialministeren ved flere lejligheder har nævnt, at det er vigtigt at lave politik i fællesskab. Jeg håber i den forbindelse, at det fællesskab, vi skal omfatte dette lovforslag med, også omfatter Socialdemokratiet. Vi vil gerne gå ind i gode, fornuftige og konstruktive debatter om lovforslaget.

Vi vil betragte lovforslaget under to vinkler. Den ene vinkel vedrører refusionsdelen og i den forbindelse også det i går behandlede lovforslag om budgetgaranti. Vi kan, som det også blev nævnt i går, se mange fornuftige ting i refusionsomlægningen og vil anbefale, at man deler det egentlige lovforslag, så vi kan gøre det færdigt relativt hurtigt. I den forbindelse skal jeg dog fremhæve, at vi – som også nævnt under førstebehandlingen sidste gang – ønsker, at re-